

Протокол

№

гр. София, 12.10.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **3891** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно уведомена, представлява се от адв. Д., с пълномощно от днес.

ОТВЕТНИКЪТ КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ – редовно уведомен, не изпраща представител.

ЗАИНТЕРЕСОВАНАТА СТРАНА С. Н. Д. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от адв. ТАНКОВ, с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. Д.: Водим допуснатите от съда двама свидетели, като се отказваме от третия свидетел. Свидетелите са П. Д. и Й. П..

В залата беше въведен свидетелят П. Д..

СЪДЪТ

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетеля и СНЕМА самоличността му, както следва:

П. А. Д. – 50 г., българин, български гражданин, неосъждан, брат на съпруга на С. Д..

ПРЕДУПРЕДЕН за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелят отговори: Знам за какво съм тук. Преди около две години получих телефонно обаждане от брат ми и впоследствие се чух със С. Д., че в [населено място], в административната сграда на общинската болница, където е нейната месторабота, мой колега – В. У., се е държал непристойно с нея. Имало е словесни обиди, разговори на висок тон и дърпане към нея, за което тя иска помощ и съвет какво да направи в тази ситуация.

Постъпката на колегата беше свързана конкретно с нейната работа, а именно взаимоотношения между неговата лекарска практика и болницата. Той е бил недоволен от услугата, която е получил и е потърсил от нея обяснение. Аз звъннах веднага на С. Д. и тя ми каза, че е притеснена и разтревожена, защото се страхува моят колега да не пристъпи към физическа саморазправа. Посъветвах я да напише жалба до районното полицейско управление, да опише случая със свидетели и входирайки тази жалба, въпросният господин да бъде предупреден. Инициативата беше моя случаят да получи гласност, предвид че тя работи в общинската болница, което е обществено място и не бива така да се държи никой. Тя прие моето предложение. След това осъществих връзка между нея и кореспондентката на вестник „С.“ – Й. П. и изрично помолих С. Д. да звънна на г-жа П., за да ѝ разкаже за случая, да опише случая и жалбата да получи гласност. След това разбрах, че С. Д. е пуснала жалбата по „Вайбър“ и на другия ден жалбата излезе във вестник „С.“. Не беше публикувана цялата жалба. От С. Д. разбрах, че е имало недоволство от нейна страна, че е било пуснато нещо, в което тя не е била съгласна.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелят отговори: Изрично попитах С. Д. за съгласие. Аз единствено осъществих контакт между нея и кореспондента на вестник „С.“. Изрично попитах С. Д. дали иска информацията да излезе във вестника и тя ми каза „Да“. След това тя ми сподели, че е изпратила жалбата по „Вайбър“ и са се чули с г-жа П.. Не е коментирала с мен дали желае цялата жалба да бъде публикувана, или само части от нея. След като излезе жалбата във вестника, С. Д. не ми се е обаждала. След това разбрах от нея и от брат ми, че има пусната жалба до Комисията за защита на личните данни, но не съм питал с подробности. Само ѝ казах, че не си струва да се занимава, тъй като е постигнат ефектът и случаят получи публично достойние. Не ми е споделяла нейните оплаквания след публикацията.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. ТАНКОВ свидетелят отговори: Нямам служебни и гражданско-правни правоотношения с вестник „С.“. От вестник „С.“ не са ми възлагали никакви функции, относно личните данни. Аз съм ветеринарен лекар.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелят отговори: С. Д. е административен секретар в общинската болница в [населено място]. Знаем, че работи с документи.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

В залата беше въведена свидетелката П..

СЪДЪТ

ПРИСТЪПИ към разпит на свидетелката и СНЕМА самоличността ѝ, както следва:

Й. С. П. - 58 г., българка, българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със

страните, кореспондент в [населено място] на вестник „С.“.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, свидетелката обеща да каже истината.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелката отговори: Познавам С. Д. и нейното семейството. Свидетелят, който разпитахте преди мен, ми се обади по телефона - юни месец 2018 г. и беше възмутен, че д-р У. е налетял на бой на С. Д.. Каза ми, че е разговарял с нея и тя искала да се даде гласност на случая. След което аз се обадих на С. Д. и тя ми разказа за случката с В. У.. Тя ми изпрати на „Вайбър“ жалбата, която е написала и публикацията беше пусната. От нея нямаше след това обаждане. Тя пожела тази жалба да бъде публикувана. Моето искане беше тя да разреши да се пусне жалбата, за да бъде достоверна информацията, която пускам. Тя даде изричното си съгласие, но за съжаление тя е изтрила самата жалба, която ми е пуснала и вече не мога да го покажа от моя телефон, но имам други документи, които тя ми е изпращала. Публикувана е част от жалбата, за да се знае, че има жалба от нея. Нямаше реакции от нейна страна след публикацията. Не сме обсъждали този случай. Аз не знаех, че има жалба до КЗЛД. Аз ѝ казах, че ще пусна жалбата с имената и личните ѝ данни. Не ми е казвала нищо да заличавам.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелката отговори: Тя ми изпрати снимката с жалбата по „Вайбър“. Не помня кога е изтрито от нея това съобщение, но е след публикацията. Аз работя с болницата и друг път ми е изпращала документи и снимки, които е искала да се публикуват. Не ми е казвала да ѝ заличавам личните данни. В повечето случаи ми е изпращала документи, които да бъдат публикувани. Така сме работили с нея - изпращала ми е по „Вайбър“ нещата, които е трябвало да се публикуват. Лично на мен не ми се е оплаквала относно публикацията на личните данни. След като публикувах жалбата, не сме разговаряли.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. ТАНКОВ свидетелката отговори: Аз съм един обикновен кореспондент на вестник „С.“, но знам, че не трябва да се публикуват лични данни. Не съм запозната с политика за защита на личните данни на вестник „С.“. В случая не е поискано от мен да бъдат изтрети лични данни. На сайта на вестник „С.“ не знам дали има обявена политика за защита на лични данни. Изрично писмено съгласие не съм взела от С. Д.. Работим на доверие, както в конкретния случай, тъй като градът е малък и ние се познаваме. Не мога да кажа какво отношение има публикуването на личния телефонен номер на С. Д., който е посочен в самата жалба към конкретния инцидент. Не мога да кажа каква връзка има със случая и публикуването на домашния адрес на лицето.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелката отговори: Когато правя репортаж, аз събирам снимки, данни и т.н. и изпращам всичко в редакцията и там има хора, които преценяват какво да се публикува. На мен само ми беше казано, че има подадена такава жалба. Аз съм длъжна да попитам дали желае да се публикува. Моята задача е да събирам молбите от района и да ги изпращам.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д. свидетелката отговори: Във всички случаи се искат доказателства. Аз не мога да видя дали тя е бита или нападната, не съм била свидетел и в случая доказателството е жалбата, която тя ми е изпратила. Аз изпращам всичко, каквото има. Изпращам всички материали и в редакцията на вестника преценяват какво да бъде публикувано. Не мога да кажа дали целият материал, който ми е изпратен, е публикуван. По принцип не се нарушава концепцията на материала. С. Д.

пожела да бъде публикувана жалбата.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

АДВ. Д.: С оглед показанията, дадени от свидетелите в днешното съдебно заседание, стана ясно, че жалбата, публикувана във вестник „С.“ е изпратена по „Вайбър“ от С. Д., след което е изтрита. Правя искане да се назначи съдебно-техническа експертиза, в която вещо лице – ИТ специалист да възстанови информацията, която е била изтрита и да бъде установено на коя дата и в какъв вид е изпратена жалбата от лицето С. Д. на телефона на Й. П.: 0885 694 129.

АДВ. ТАНКОВ: Въобще не се коментира дали тази жалба е изпратена по „Вайбър“. Ние не оспорваме обстоятелството, че тя е изпратила такава жалба на свидетелката П.. Не оспорвам това обстоятелство, че жалбата е изпратена в цялост, без заличени лични данни.

АДВ. Д.: Свидетелката П. каза, че жалбата е искала да бъде в цялост. Считам, че в една разпечатка на разговорите и коментарите на С. Д. ще дадат яснота, че нейната воля е била да се публикува жалбата в цялост, без заличаване на личните данни.

АДВ. ТАНКОВ: Въпреки, че не оспорваме това твърдение, това не е по съществува на спора.

СЪДЪТ като взе предвид изявлението на страните, намира, че за изясняване на обективната истина по делото не е необходимо назначаването на съдебно-техническа експертиза, която да възпроизведе впоследствие заличения разговор по „Вайбър“ между С. Д. и свидетелката Й. П., доколкото от показанията на свидетелката П. се установи, че същата устно е заявила, че дава съгласие жалбата да бъде публикувана. Отделно от това, спорен е въпросът по делото дали администраторът на личните данни е поискал съгласието на С. Д., а в днешното съдебно заседание свидетелката П. изрично заяви, че тя не е запозната с политиката по защита на личните данни, която се осъществява във вестник „С.“, поради което

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. Д. за назначаване на съдебно-техническа експертиза.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ като намери делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Моля да уважите жалбата. Моля да постановите решение, с което да отмените решение № ППН-01-476/2018 г. от 23. 03. 2020 г. на Комисията за защита на личните данни. Моля за срок за писмени бележки.

АДВ. ТАНКОВ: Моля да постановите решение, с което да оставите жалбата без

уважение. Подробни аргументи съм изложил в писмено заявление от 06. 07. 2020 г. От разпита на днес разпитаните свидетели се установи по категоричен начин, че не са спазвани никакви процедури относно законосъобразното събиране на лични данни. Свидетелката П. изрично заяви, че не е взела писмено съгласие от доверителката ми и се установи, че в случая не е налице защита на обществен интерес за публикуването на личен телефон и домашен адрес в публикацията на вестник „С.“.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да представят писмени бележки в 7-дневен срок.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: